

APSPRIEDIETIES PAR VIŅU VAJADZĪBĀM

Jums tas nav jādara vieni pašiem. Apspriešanās var palīdzēt jums saprast, kā jūs varat palīdzēt citiem.

Dievs ir aicinājis, lai jūs kalpotu konkrētam individuam vai ģimenei no savas bīskapijas vai draudzes, atsaucoties šo cilvēku vajadzībām. Kā mēs varam izzināt šīs vajadzības? Atslēga uz to ir apspriešanās princips, kam Baznīca līdz šim ir ārkārtīgi daudz pievērsusies.

Pēc tam, kad būsim aplūkojuši to, par ko mēs varētu apsprieties, mēs izpētīsim šādus jautājumus:

1. Apspriešanās ar Debesu Tēvu.
2. Apspriešanās ar individu un ģimeni, kam esam norīkoti kalpot.
3. Apspriešanās ar savu pārinieku.
4. Un apspriešanās ar citiem, kuri ir norīkoti kalpot tam pašam individuam vai ģimenei.

Arī apspriešanās ar mūsu vadītājiem ir būtiska. Nākamajā rakstā par kalpošanas principiem, kas tiks publicēts *Liahonā*, mēs izpētīsim to, kā mums būtu jāapspiežas ar vadītājiem, kā arī to, kāda loma šajā procesā ir kalpošanas intervijām.

Par ko mēs apspriežamies

Vajadzību izpratnei ir izšķiroša loma, lai mēs varētu kalpot cits citam. Taču kādi varētu būt šo vajadzību veidi un vai bez vajadzībām ir vēl kaut kas, ko mums vajadzētu noskaidrot?

Vajadzības mēdz būt ļoti daudzveidīgas. Tiem, kuriem mēs kalpojam, var rasties gan emocionālas, gan finansiālas, gan fiziskas, gan ar izglītību saistītas un cita veida problēmas. Dažas vajadzības ir būtiskākas par citām. Ar dažām vajadzībām mēs varam palīdzēt paši, citās mums var būt nepieciešama papildus palīdzība. Pūloties palīdzēt apmierināt citu cilvēku laicīgās vajadzības, neaizmirstiet, ka mūsu kalpošanas aicinājumā ietilpst arī tas, lai mēs palīdzētu citiem virzīties uz priekšu pa derību ceļu, sagatavojoties priesterības priekšrakstiem, kam ir būtiska loma paaugstināšanā, un saņemot tos.

Apspriežoties par atsevišķu individu vai ģimenes vajadzībām, mums vajadzētu izzināt arī viņu stiprās puses. Kurās jomās viņiem nav nepieciešama mūsu palīdzība? Kuras no viņu spējām vai talantiem varētu nākt par

svētību citiem? Kādas ir viņu unikālās prasmes, kas varētu palīdzēt Dieva valstības celšanā? Var gadīties, ka izpratnei par indivīda stiprajām pusēm ir tikpat būtiska loma, kā izpratnei par viņa vajadzībām.

Apspriešanās ar Debesu Tēvu

Viena no mūsu ticības pamatnostādņēm ir tā, ka Debesu Tēvs runā ar Saviem bērniem (skat. Ticības apliecinājumi 1:9). Saņemot jaunu kalpošanas norikojumu, mums vajadzētu apspriesties ar Debesu Tēvu lūgšanā, tiecoties pēc ieskats un izpratnes par attiecīgo cilvēku vajadzībām un stiprajām pusēm. Šim apspriešanās procesam caur lūgšanu vajadzētu turpināties visu kalpošanas norikojuma laiku.

Apspriešanās ar indivīdiem un ģimenēm

Lai gan tas, kā un kad mēs sazināties ar indivīdiem un ģimenēm, kam esam acināti kalpot, var būt atkarīgs no konkrētiem apstākļiem, nepastarpinātai apspriedei ar indivīdu vai ģimeni ir izšķiroša loma tajā, lai veidotu ar šiem cilvēkiem personīgas attiecības un izprastu viņu vajadzības, ieskaitot to, kā viņi vēlētos, lai tiem tiktu palīdzēti. Var gadīties, ka ar dažiem jautājumiem būs jāpagaida, kamēr būsīm izveidojuši jēgpilnas attiecības. Kaut arī nav tāda viena pareizā veida, kā to darīt, jūs varētu apsvērt tālāk minēto:

- Noskaidrojiet, kā un kad viņi gribētu, lai ar tiem sazinās.
- Izziniet to, kādas ir viņu intereses un dzīves apstākļi.
- Nāciet klajā ar ieteikumiem palīdzības sniegšanai un vaicājiet pēc viņu ieteikumiem.

Veidojot uzticības pilnas attiecības, jūs varētu apspriesties par viņu individuālajām un ģimenes vajadzībām. Uzdodiet jautājumus, sekojot Svētā Gara pamudinājumiem.¹ Piemēram:

- Ar kādiem izaicinājumiem viņi šobrīd sastopas?
- Kādi ir viņu ģimenes mērķi vai individuālie mērķi? Piemēram, vai viņi vēlētos veiksmīgāk noturēt regulāros ģimenes mājvakarus vai kļūt pašpaļāvīgāki?
- Kā mēs varētu palīdzēt viņiem konkrētu mērķu sasniegšanā un grūtību pārvarēšanā?
- Kādu evaņģēlija priekšrakstu saņemšanai viņiem vajadzētu sagatavoties? Kā mēs varētu palīdzēt viņiem sagatavoties to saņemšanai?

Neaizmirstiet piedāvāt konkrētu palīdzību, piemēram: „Kad mēs šonedēļ varētu atnest jums mūsu pagatavotās vakariņas?” Nenoteikts piedāvājums, piemēram: „Dodiet ziņu, ja ir kaut kas, ko mēs varētu darīt jūsu labā!”, nebūs īpaši noderīgs.

Apspriešanās ar savu pārinieku

Tā kā, sazinoties ar konkrēto indivīdu vai ģimeni, jūs ne vienmēr būsiet kopā ar savu pārinieku, būtu svarīgi, lai jūs,

kalpojot pāriniecībā, sadarbotos un apspriestos, tiecoties pēc kopīgas iedvesmas. Šeit būs daži jautājumi pārdomām:

- Kā un cik bieži jūs sazināties ar savu pārinieku?
- Kā katrs no jums varētu izmantot savas stiprās puses, lai kalpotu, apmierinot konkrētās ģimenes vai indivīdu vajadzības?
- Ko jūs esat uzzinājuši, ko jūs esat pieredzējuši un kādus pamudinājumus jūs esat saņēmuši, kopš pēdējo reizi runājāt par konkrēto indivīdu vai ģimeni?

Apspriešanās ar citiem, kuri ir norikoti kalpošanā

Būtu lietderīgi, ja jūs laiku pa laikam aprunātos ar citiem, kuri ir norikoti kalpot tam pašam indivīdam vai ģimenei, kam kalpojat jūs.

Sazinieties, lai risinātu problēmas

Elders Či Hongs (Sems) Vongs no Septiņdesmitajiem attiecināja stāstu no Marka 2. nodaļas uz mūsdienām, ilustrējot to, kā kopīga apspriešanās palīdzēja četriem cilvēkiem izdomāt, kā palīdzēt paralizētam vīram nokļūt pie Jēzus.

„Tas varētu norisināties apmēram šādi,” teica elders Vongs. „Četri cilvēki pildīja sava bīskapa uzdevumu, apmeklējot mājās kādu vīru, kuru bija skārusi paralīze. . . . Pēdējā bīskapijas padomes sapulcē pēc apspriedes par bīskapijas locekļu vajadzībām bīskaps bija uzticējies cilvēkiem „glābšanas” norikojumus. Šie četri vīrieši bija norikoti palīdzēt šim vīram. . . .

[Kad tie ieradās pie ēkas, kur bija Jēzus,] istaba bija pārpildīta. Viņi nevarēja iekļūt pa durvīm. Es esmu pārliecināts, ka viņi izmēģināja visu, ko vien varēja iedomāties, bet vienkārši nespēja tur iekļūt. . . . Viņi apspriedās savā starpā par to, ko darīt tālāk, lai varētu nogādāt šo vīru pie Jēzus Kristus, kurš to dziedinātu. . . . Nākdami klajā ar kādu plānu, kas nebūt nebija vienkāršs, viņi sāka rīkoties. . . .

„Tie atsedza jumtu tur, kur Viņš bija, un, uzplēsuši to, nolaida gultu, kurā triekas ķertais gulēja” (Marka 2:4). . . . „Un, redzēdams viņu ticību, Jēzus sacīja uz triekas ķerto: „Mans bērns, tavi grēki tev piedoti” (Marka 2:5).”²

Aicinājums rīkoties

Elders Dīters F. Uhtdorfs no Divpadsmit apustuļu kvorumā mudināja: „Kopīgi apspriedieties, izmantojiet visus pieejamos resursus, tiecieties pēc Svētā Gara iedvesmas, lūdziet Tam Kungam apstiprinājumu un tad uzrotiet savas piedurknes, lai ķertos pie darba.

Es jums apsolu: ja jūs sekosiet šim paraugam, jūs saņemsiet konkrētus norādījumus par to, *kam, ko, kad* un *kur* palīdzēt Tā Kunga veidā.”³

Apraksts par kalpošanas principiem ir paredzēts tam, lai palīdzētu mums mācīties citam par citu gādāt, nevis lai dalītos ar to kā vēstījumu kalpošanas apmeklējumu laikā. Ja mēs iepazīsim tos cilvēkus, kuriem mēs kalpojam, Svētais Gars palīdzēs mums saprast, kāds vēstījums tiem būtu nepieciešams — papildus mūsu līdzjūtīgajai gādībai.

APSPRIEŠANĀS SPĒKS

„Ja jūs vēlaties kaut ko uzlabot, jums par to ir jāapspriežas,” teica prezidents M. Rasels Balards — Divpadsmit apustuļu kvoruma prezidenta vietas izpildītājs. „Ja mēs to [darām], veidojas garīga sinerģija, kas vairo efektivitāti un sekmē panākumus, pateicoties kopīgai rīcībai jeb sadarbībai,

kuras rezultāts ir lielāks par katra individuālā devuma kopsummu.” (Citāts no R. Scott Lloyd, “Counseling with Councils Is Lord’s System, Elder Ballard Declares,” Jan. 11, 2017, news.lds.org; “Strength in Counsel,” *Ensign*, Nov. 1993, 77.)

Arī attiecību veidošanai ir būtiska loma kopīgas apspriešanās procesā. Skat. arī 2018. gada augusta rakstu par kalpošanas principiem „Jēgpilnu attiecību veidošana” žurnāla *Liahona* 6. lpp.

ATSAUCES

1. Skat. *Sludini Manu evaņģēliju: misionāru kalpošanas rokasgrāmata* (2015. g.), 196. lpp.
2. Či Hongs (Sems) Vongs, „Glābt vienotībā” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2014. g. nov., 14.–15. lpp.
3. Dīters F. Uhtdorfs, „Palīdzēt Tā Kunga veidā” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2011. g. nov., 55. lpp.